

sence, da so ga izročili v nevarnem stanju v ljubljansko bolnico.

Smrtna nesreča stavbinskega delavca. V Ljubljani na Cigaletovi ulici zidajo novo večnadstropno hišo. Po nesreči je padla polna in težka maltarica z odra v II. nadstropju na glavo 28letnemu delavcu Ignacu Boršiču iz Desiniča na Hrvaškem. Teža z visočine mu je tako razbila lobanjo, da je kmalu po prepeljavi v bolnišnico izdahnil.

Razne novice.

Velika pridobitev za severno mejo. Banovina ima na severni meji v Svečini lepo posestvo. Finančni minister je dovolil banovini najetje 1.206.000 Din posojila za preureditev gradu v Svečini za kmetijske potrebe gospodarske šole. Posojilo bode vzeto iz banovinske hranilnice.

Stoletnica šole. V nedeljo dne 28. junija bodo slavili v Stogovcih pri Apačah 100-letnico šole. Šola v Stogovcih je bila ustanovljena že leta 1800 in nastanjena v zasebni hiši. Prvi učitelj je bil vpokojeni narednik in je bil pouk dostopen le premožnejšim. Na pobudo župnika Litinega iz Apač so se začeli Stogovčani zanimati za gradnjo šolskega poslopja. Prebivalci so pozidali z brezplačnim delom novo šolo, ki je pričela s poukom leta 1836. Šola je danes štirirazredna in v treh se poučuje tudi nemščina.

Neznana smrt. V noči na zadnje nedeljo je umrl na svojem domu v Radencih bivši poslanec in župan g. Jakob Zemljič. Zadel ga je srčna kap v starosti 63 let. Znan je bil kot dober gospodar. Svetila mu večna luč!

Zagonetna smrt. Raznašalec kruha Jožef Smigovec je našel v Ploderšnici v Sl. goricah v postelji mrtvega in z veliko rano na desnem senu 45letnega posestnika Karola Verbošta. Rajni je živel na svojem posestvu samotarsko življenje. Orožniki so uvedli preiskavo in so našli v Verboštovih hlačah 1398 Din. Mogoče gre za zločin ropa ali maščevanja, ali pa se je Verbošt v vinjenosti pri padcu poškodo-

val in umrl vsled posledic udarca. Sodna komisija bo že dognala vzrok smrti.

Podgana pižmarka se širi. Tekom treh tednov so v bližnji okolici Maribora pet podgan pižmark deloma ubili, deloma postrelili in eno so ujeli celo živo in je na vpogled v mariborski gozdarski šoli. Ta pojav je dokaz, da se ta ameriška škodljivka tudi pri nas širi. Dolžnost vsakega je, da vsako pižmarko takoj ubije. Pižmarke lovijo po Kanadi radi kožuho-vine, ki pa daleč ne odtehta ogromne škode, katero povzroča ta nenasitni glodalac.

Regulacija Mure. Po poročilih iz Belgrada bodo izpopolnili regulacijo Mure med tovarno za lepenko na Sladkem vrhu in med Apačami. Regulacijska dela bodo izvršena samo ob desnem bregu, ker levi spada pod Avstrijo. Proračun znaša 900.000 Din. Delo je prevzela za 862.000 Din ljubljanska tvrdka Iv. Ledl.

Pri lenivosti črevesja,

črevesnemu katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zapeko dolnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ-JOSEFOVE

vode odlično regulira funkcije črevesja.

Og. l. rog. S. br. 15.485/35

Slovesna blagoslovitev vogelnega kamna za novo cerkev Kristusa Kralja v Hrastniku. Škof dr. Ivan Tomažič je ob navzočnosti 4000 glave množice v Hrastniku slovesno blagoslovil vogelni kamen za novo delavsko cerkev Kristusa Kralja.

Naplavljen utopljenec. Pri Dobovi je naplavila Sava truplo 20—30letne ženske. Utopljenka je imela na sebi samo srajco in je močne postave. — Neznane utopljenke so potegnili delavci iz Save pri Litiji. Neznanec je star 35 let in je bil oblečen v sivo-modro črtasto obleko, imel je obute pollakaste čevlje in je srednje-močne postave.

Učna doba v državni pietarski šoli v Ptujju je tri šolska leta. Šolsko leto prične 1. septembra. V prvi razred se sprejemajo učenci obojega spola, ki so dovršili vsaj dva razreda srednje ali meščanske šole, ali šest razredov (letnikov) osnovne šole in imajo najmanj 12 let starosti. Prijave, kolekovane s kolekom 5 Din, je vpsolati vključno do 3. septembra. Vsak prijaviteljec dobi pismeno rešitev o sprejemu.

Šolsko leto državne nižje gozdarske šole v Mariboru se bo pričelo dne 1. oktobra t. l. Novo vstopajoči gojenci se bodo sprejemali le v enoletni tečaj. Sprejetih bo do 12 gojencev. Pouk bo v tem tečaju trajal 10 mesecev in sicer od 1. oktobra do 31. julija 1937. Za sprejem v ta tečaj se zahteva z dobrim uspehom dovršena osnovna šola. Prosimci z osnovno-šolsko izobrazbo bodo morali s sprejemnim izpitom dokazati, da imajo zadostno znanje v osnovnih šolskih vedah. V navedeni tečaj se bodo sprejemali predvsem oni kandidati, ki imajo že nekaj gozdarske prakse, nadalje sinovi malih, velikih in srednjih gozdnih posestnikov, ki ostanejo doma kot gospodarji, in slednjič ostali, ki imajo veselje do gozdarske stroke. Kandidati, stari pod 16 in nad 24 let, se ne bodo sprejemali. Šola je združena z internatom. Oskrbnina za internat znaša mesečno 500 Din. Pridnim in siromašnim prosilcem se bodo dovolila po možnosti do polovice prosta mesta, toda ne pred koncem prvega polletja šolskega leta. Prošnje je vložiti najkasneje do 20. avgusta 1936 pri upravi šole, ki daje vsa potrebna pojasnila. Po tem roku vložene prošnje se ne bodo več upoštevale.

Dr. Kapralov, banovinski zdravnik, Marija Snežna, za čas dopusta od 24. VI do 24. VII ne ordinira. 792

Dr. Klara Kukovec ordinira zopet Krekova ulica 18. 744

Obžalovanja vredni slučaji.

Tri nabiralnike izpraznil. V cerkvi sv. Jožefa v Studencih pri Mariboru je v noči 17. t. m. izpraznil neznan vlomilec tri nabiralnike.

Težko ranil očeta. V Jedlovniku pri Zg. Sv. Kungoti je bil posestnik Ivan Vičar od lastnega sina težko ranjen z nožem.

njena pogodba glede skupne izrabe edine abesinske železnice od Džibuti do Addis-Abebe. Potniki, ki prihajajo iz Addis Abebe, pripovedujejo, da se zbirajo Abesinci mnogoštevilno v pokrajinah, ki niso zasedene od Italijanov. Ras Desta in ras Imru sta nabrala več tisoč vojakov in vodita proti Italijanom četniško vojno. Podkralj general Graziani je odpisal v pokrajino Godscham dve brigadi, ki bi naj tamkaj vzpostavili red ter mir. Ras Gursa se je utrdil 80 km od Addis Abebe z 10 tisoč Abesinci, s katerimi hoče ogroziti abesinsko prestolico.

Pregnani neguš so trudni, da bi dobili do-

»Pomiri se, Pavla, in ne boj se! Jaz te bom branil; nič se ti ne more zgoditi. Dokler si naša, ti ne sme nihče kaj storiti.«

»Vse žive dni ostanem vaša,« je deklet s solzami reklo; »rajši umrem, ko da bi morala z Raven.«

Dva dni potem je obiskala Jerca Ravne in povedala, da so orožniki tistega cigana prijeli in zaprli; na čuden način pa, ki ga nihče ni mogel pojasniti, je ponoči ušel in izginil, ko da se je v zemljo udrl.

IV.

Bil je lep, topel večer v juniju. Vrhovi so še žareli v soncu, v dolinah je bil že mrak. Pičel streljaj od Osoj, tam pri Osojniškem križu, sta stala dva moža. Prvi je bil Martin Osojnik, osojški gospodar, široko plečat mož blizu šestdesetih let, z dolgo častitljivo brado, z očmi pa boječimi in čudno prežečimi. Drugi je bil za kakih deset, petnajst let mlajši, z rdečimi lasmi in tudi po surovem licu rdeče kosmat, z ušesi, ki so mu štrlele od glave kakor risu, in za dobro glavo manjši od Osojnika. Ime mu je bilo Silvester, rekali pa so mu povsod: Lisjak. Videz je bil, da sta se moža pravkar srečala, kajti Osojnik je s svojim godrnjavim basom vprašal:

»Odkod te je prineslo in kaj iščeš na Bistrici?«

»Preveč sprašuješ,« je odvrnil Lisjak drzno; »na drugo ti bom odgovoril. Služit bi rad šel kam,

ker mi manjka drobiža. Vse žepe mi obrni, še pare ne najdeš!«

»Služit — hm! Moral mi boš že na prvo tudi odgovoriti, da vem, kje si zdaj služil.«

»Hehe — pri zelo velikem gospodu — da, pri najvišjem gospodu — da, samega kralja sem služil, res, nikar v kaki imenitni hiši in delo tudi ni bilo posebno imenitno... metle sem vezal, koše pletel, hehe.«

»Aaa — torej si res sedel! Saj je prišlo nekaj na občino. Sreča, da sem bil jaz za župana in nisem nikomur nič črnil.«

»Prav je bilo in pametno tako.«

»Kako dolgo si bil zaprt?«

»Ni bilo dolgo. Dve leti in pol.«

»Hudimana, tedaj si moral pa že bolj kaj napraviti.«

»Kaj še! Za kratek čas sem se na Poljanskem stepel in sem takega poljanskega telebuna z nožem med rebre pošegetal.«

»Tako, tako... Hm, potem ne bo lahko priti kam pod streho.«

»Zaradi tega ne bo težko; saj ne vejo vsi ljudje zato. Težava je le, ker zdaj sredi leta gospodarji že imajo svoje ljudi.«

»Ali si že poprašal kje?«

Mlad kmečki fant si vzel življenje. V Selcah pri Sp. Voličini v Slov. goricah so našli v hlevu obešenega na tram za kravjo verigo 24letnega kmečkoga sina Fr. Šilca. Fant je bil že dalje časa otožen in sam zase.

Zalosten pojav. V bližini brvi v Nemšavcih so našli obešenega 14letnega pastirja Jožefa Habjaniča iz Radomerja v občini Kamenščak.

Vlom v blagajno — plen 5 Din. Na Cvenu pri Ljutomeru je odprl neznanec s ponarejenimi ključi poslovne prostore hranilnice ter posojilnice, ki se nahaja v samotnem poslopju posestnika V. Boroviča. Železne blagajne se je lotil z raznim orodjem, jo je navrtal in skozi luknje je odprl ključavnice. Truda ga je precej stalo, predno je lahko segel v notrajnost blagajne, iz katere je privlekel in odnesel — 5 Din.

Prijet požigalec. Dne 8. marca je pogorela v Malem vrhu na Ščavnici v Slov. goricah viničarija na Kurnikovem vinogradnem posestvu. Ker je dobival Kurnik pred in po požaru grozilna pisma, se je zanimalo za zadevo orožništvo. Žandarji so izsledili požigalca v osebi Rudolfa Prikl, ki je obdolžitev priznal.

Po krvavem spopadu prostovoljno v — smrt. Lovski paznik Vinko Zadravec je naletel v lovišču graščaka Djordjeviča v Ormožu na divjega lovca, v katerem je prepoznal gotovega Franca Štiberca. Med obema je prišlo do spopada. Štiberca je iztrgal pazniku puško in je oddal nanj strel in ga je obstrelil na roki. Pri poskusu odaje drugega strela je orožje odreklo. F. Štiberca je pobil Zadravec s puškinim kopitom do nezavesti in je bil sam prepričan, da ga je ubil ter je zginil. Zadravec je imel še toliko moči, da se je zavlekel domov. Orožniki so začeli zasledovati divjega lovca, za katerim je manjkala vsaka sled. Dne 17. t. m. predpoldne so našli delavci na bližnji njivi Štiberca mrtvega. Očividno si je vzel na čuden način življenje v prepričanju, da je ubil paznika. Na levo roko in desno nogo si je ovil žico, katero je pognal na falski vod proti Va-

raždinu. Električni tok ga je ubil pri priči. Zadravec se zdravi v ormoški bolnici in mu že gre na boljše.

Nasilnost brez primere. Družina posestnika Babulča v Pečjem pri Poljčanah je doživela zadnje dni izreden slučaj nasilja. Pijan človek je vdrl v hišo in se je obnašal nasilno napram gospodarju, njegovi ženi in še neki drugi ženski. Konečno je pograbil obe prestrašeni ženski, ju je posadil na ploščo podkurjenega štedilnika in zginil.

Zaprto pod sumom krvavega zločina. V vasi Šmartno ob Savi ne daleč od Ljubljane je zginil v noči po prazniku sv. R. Telesa 28letni kmečki fant Viktor Marn. Ljudski glas pravi, da se Viktor ni razumel s svojim tri leta starejšim bratom Alojzijem, ki je gospodar na domačiji. Ker so ljudje govorili, da gre v tem slučaju za zločin, so orožniki prišli in predali v zapore v Ljubljano Viktorjevega brata Alojzija. Preiskava bo že dognala, če je Alojzij, ki taji vsako krivdo, kriv ali ne.

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavil, posebno zapelki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenolce.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Roparski napad — hitro prijeto zločince. V vasi Dolž na Dolenjskem se je odigral v zidnici roparski napad na bogatega posestnika in živinskega prekupca 67letnega Ivana Zelinger. Zelinger je imel kosce in se je podal v svojo zidnico v Tančnem dolu zjutraj po vino. To priliko je uporabil ropar, kateremu je bilo znano, da ima Zelinger vedno pri sebi precej rejeno listnico. Ko je Zelinger natakal vino, ga je napadalec tako obdelal z ročico po glavi in rokah, da se je skoraj mrtev zgrudil. Ropar je zginil z listnico, v kateri je bilo

42.520 Din. Ker očeta ni bilo domov z gorice, so ga šle hčere iskat in so ga našle pobitega v zidnici. Prihiteli so tudi drugi in so začeli Zelingerja oblivati z vodo. Starec se je toliko zavedel, da je izpovedal ime tolovaja. Gre za sovaščana Janeza Gredenca, ki je priženjen v Kamniku in je prišel v Dolž na obisk. Ljudje bi bili roparja linčali, da ga ni odvedla žandarjska patrolja. Smrtonovarno poškodovanega Zelingerja so prepeljali v bolnico usm. bratov v Kandijo pri Novem mestu.

Obračun z razbojniškim kaznjencem. V kaznilnici v Sremski Mitrovici je dne 19. junija na večer ubil zloglasni hajduk M. Babič paznika Čalugdžiča. Pozneje so pazniki morali ustreliti nasilnega razbojnika.

Slovenska Krajina.

Sobota. G. Čížek Gustav, učitelj v Soboti, je bil odlikovan od Rdečega križa za svoje zaslužno delo na polju ljubezni do bližnjega. Čestitamo! — Dne 19. junija se je vršil samarijanski sestanek Rdečega križa v Soboti ob 18. uri v poslopju osnovne šole. Predaval je sanitetni sreski referent g. dr. Albin Gregorc. Sestanka so se udeležili vsi diplomirani samarijani in samarijani-gasilci. — Za nabavo rešilnega avtomobila je darovala občinska hranilnica v Soboti znesek 1000 Din. Ta velkodušni dar je odjeknil zelo dobro med prebivalstvom. Ko bi le imela ta hranilnica mnogo naslednikov!

Sobota. S 1. julijem nas zapusti g. dr. Kelenc, ravnatelj Martinišča in hatehet na gimnaziji. Bil je priljubljen tako med inteligenco kakor tudi med priprostim ljudstvom. Za njim vsi žalujejo, posebno pa dijaštvo v zavodu in na gimnaziji. Prestavljen je v Split, kjer bo tudi ravnatelj.

Sv. Sebeščan. V nedeljo dne 14. junija smo blagoslovili naš farni križ, ki je izdelan res zelo lepo. Zidarska dela je izvršil domačin g. Horvat, naš zvesti naročnik. Ljudi se je zbralo zelo veliko, procesija je bila dolga skoraj kot na Telovo. Prišlo je tudi dosti protestantov. Križ stane skoraj 2000 Din in se stroški krijejo z milodari. — Andrejeva žena je skočila iz voza, zlomila nogo in zdravniki v Soboti imajo malo upanja, da bi ostala pri življenju.

»Že na kakih dvajsetih krajih; pa nikjer ni bilo nič. Tedaj sem pricotal sem na Bistrico, ker sem si dejal, da me bo Osojnik gotovo vzel — moral vzeti.«

»Kaj moral?!« je zagrmel Osojnik s svojim basom. »Tako mi nikar ne govori! Če ne, me boš razkuril —!«

»Hehehe! Tedaj pač lepo prosim,« se je posmehoval Lisjak. »Vsakega dela se primem, prav vsakega, če ga le plačaš.«

Osojnik je nekoliko preudarjal, potem je zabrunda:

»Jeseni se mi bo volar oženil. Takole o Šmartinjem bi mogel nastopiti.«

»Kaj naj počnem do jeseni? Leto je dolgo. Prositi ne maram, krasti ni varno — suh pa sem ko slama na strehi.«

»Hm, hm, hm, ko bi poselske bukvice imel, bi se morda še dalo kaj narediti. Pa jih seveda nimaš, jih ne moreš imeti.«

»Pa jih imam in še nove so,« je rekel Lisjak.

Res je potegnil zmečkano poselsko knjižico iz žepa in jo podal Osojniku, ki jo je skrbno pregledoval. Bila je popolnoma v redu. V njej je bilo Lisjakovo ime: Silvester Gril, pečat občine vogljanjske in lepo spričevalo o hlapčevi zvestobi, zanesljivosti in pridnosti, pod tem pa podpis Kogelnikov v Vogljah na Poljanskem. Osojnik je zmajal in začuden vprašal:

»Kako si prišel do teh bukvic, ko si pa rekel, da si bil zaprt?«

»O, pri županu v Vogljah jih je cel kup; ni nobena reč, ene ali druge izmakniti. Lepo spričevalo ti pa napiše vsak potepuh, ki ga na cesti srečaš in mu daš za polič vina; seveda, povedati mu moraš, kaj naj napiše. Vidiš, kako ti vse po resnici povem, hehehe.«

»Ali — ali, če te s ponarejenimi bukvicami zalotijo, te vtaknejo še za kako leto v luknjo.«

»Kako naj me zalotijo? Sicer pa imajo gorjanski kmetje rajši gnili sir kakor mladega. In do Vogelj je več ko deset ur daleč.«

Osojnik se je zamislil. Čez nekoliko časa si je oddahnil in dejal:

»Silvester, rekel bi, da prideš ravno prav. Vem, kam pojdeš. Ravnjak je za kakim koscem spraševal; dozda ga še ni dobil.«

»Vraga, na Ravne ne grem. Tam so mi presveti. Ne maram, da bi si jezik ožulil od same molitve. Pa v cerkev vsak praznik, vsako nedeljo: podplate bi dobil na kolenih.«

»Tako hudo ni. Sicer pa, če sam vrag v cerkev hodi in tam pri pevcih na koru meh goni, boš že ti tudi vzdržal,« se je Osojnik košato zarežal.

»Ne verjamem, da bi me Ravnjak vzel.«

(Dalje sledi.)

voljenje za bivanje v Svici.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike
so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru, Koroška c. 5